

((انتخابات آزاد!))

انتخابات مجلس موسسان بالاخره طبق تصمیم دولت و شورای انقلاب ، علیرغم ناراضیتهای و فشارهایی که از جانب محافل مختلف مبنی بر عدم شرکت و یا معوق ساختن آن اعمال شد و بالاخره نیز به عدم شرکت در انتخابات از سوی چند حزب و سازمان منجر گردید ، در روز جمعه ۱۲ مرداد برگزار شد . طبق مدارکی که تکثیر شده و بدست ما نیز رسیده است ، از مدتی قبل از آنها این "انتخابات" دستخط "هائی نماینده" این و آن استان را معین کرده و انتتگائی کسانی مانند آیت اله دستغیب از شیراز صدوقی از بزد و کرمی از خوزستان (یعنی کسی که در مدح شاه شعر می سرود) را تضمین کرده است . صادر گذشته و قبل از انجام انتخابات ، طی مقالات رهاشی و اعلامیه ها ، نظر خود را صراحتاً در مورد عدم شرکت در چنین "انتخاباتی" بدلیل ماهیت مجلسی که تشکیل میشود (مجلس خبرگان بجای مجلس موسسان) و نحوه تشکیل آن و همچنین نبودن امکان تبلیغاتی یکسان برای نیروهای انقلابی و بیویژه کمونیستها اعلام کرده بودیم .

انجام انتخابات در روز جمعه صرفاً بدنبال چند روز امکان "تبلیغ" برای کاندیداها ، و مخدوش بودن نحوه انجام رای گیری ، صحت نظر ما را در این مورد به بهترین وجهی اثبات کرد . رادیو تلویزیون بجز چند مورد معدود ، عملاً فقط اختصاص به کاندیدهای روحانیت داشت ، علاوه بر اینکه در جریان برنامه های این وسائل ارتباط جمعی عملاً حتی همین "تبلیغات" محدود نیز خنثی میکردید . آش آنقدر شور شد که خان هم قضیه را فهمید و " حزب جمهوری خلق مسلمان" و " جبهه ملی" نیز ساعاتی قبل از آغاز رای گیری ، بدلیل "عدم وجود شرایط دموکراتیک" و "عدم تضمین کافی برای اجرای صحیح انتخابات" از شرکت در آن خودداری کردند .

در حین رای گیری ، مداخله و اعمال نظر کمیته ها و هیئت نظار در محل صندوقها با وج خود رسید ، بر اساس گزارش خبرنگاران مطبوعات :

- در چندین محل که قبلاً بعنوان حوزه رای گیری اعلام شده بود اساساً صندوقی وجود نداشت .

- در بسیاری از حوزه ها نامهای از قبیل نوشته شده بین مراجعین پخش میشد .

- در حوزه های متعددی به رای دهندگان اسامی کاندیداهائی که از جانب امام " توصیه " شده اند یادآوری میشد .

- از شرکت بسیاری از بازرسان احزاب در حوزه های مختلف رسماً و با زور اسلحه کمیته چیان جلوگیری شده و حتی در چند مورد این بازرسان را با کتک از محل رای گیری دور کرده اند .

- بازار رای نوشتن برای بیسوادان از همه گرمتر بود . در بسیاری از حوزه ها جنوب شهر ، از جانب کمیته ما مورینی برای انجام این " امر خیر " گماشته شده بودند .

- در بعضی از این حوزه ها این دخالت چنان آشکار بود که دولت مجبور شد آراء را جمع آوری کند .

- بعضی از روزنامه ها ، از جمله کیهان همکام با رادیو و تلویزیون وظیفه ی خود را حتی در روز انتخابات فراموش نکردند . کیهان از یکطرف شب قبل از انتخابات ، علیرغم تحریم " حزب جمهوری خلق مسلمان " نوشت که ایسن حزب در انتخابات شرکت خواهد کرد و " صدا و سیمای جمهوری اسلامی " برعکس در سرویس های خبری نیمروز و شب اعلام کرد که حزب کارگران سوسیالیست در انتخابات شرکت نخواهد کرد . کیهان در اولین شماره ی خود بعد از انتخابات ، " طبق قانون مطبوعات " به درج تکذیب خبر شرکت این حزب در انتخابات ، " همتا " گماشت ، با توضیحی از خود در همین مورد .

ژدا و سیمای جمهوری اسلامی " بشیوه

مرسوم و همیشگی و از " قطبی" بیادگار مانده ، به تکذیب نامه های مکرر " حزب کارگران سوسیالیست " در مورد خیر تحریم انتخابات واقعی ننهادنششان داد که حرف " سرپرست صداوسیما " یکی است .

- اسامی چند تن از کاندیداها در لیست هائی که بمنظور تسهیل کار رای دهندگان در محل های اخذ رای نصب شده بود ، اتفاقاً

از قلم افتاده بود ! و علیرغم توصیه های مکرر عده ای از رای دهندگان ، به علت نبودن خطاط و یا قلم ! همچنان جای نامشان در این لیست خالی ماند . در ساعاتی از شب گذشته ، بالاخره

" اولین انتخابات آزاد " تاریخ ایران بی پایان رسیده . بسیاری از احزاب پس از پایان رای گیری نسبت به مخدوش بودن آن اعتراض نمودند . گویا که این امر از قبل قابل پیش بینی نبود و گویا قرار بوده است انتخابات واقعاً آزادی انجام شود ! و با گویا قرار بوده است که نمایندگان واقعی مردم

به تدوین قانون اساسی بنشینند . با اینکه تا زمان بزیر چاپ رفتن رهاشی هنوز نتیجه قطعی انتخابات اعلام نشده است ، اما میتوان پیش بینی نمود که این بار نیز مانند

اولین فراندوم جمهوری اسلامی ، باز هم ۱۱۰ تا ۱۱۵ در صد (۱) حائزین شرایط شرکت در انتخابات ، آراء خود را به صندوق ریخته اند ، و باز میتوان پیش بینی نمود که بیش از ۹۰ در صد انتخاب شدگان از کاندیدا های حزب جمهوری اسلامی خواهند بود .

اما برآستی برای سازمانهای انقلابی چنین تجربه ای لازم بود؟ ما امیدواریم که این سازمانها صرفاً برای تجربه اندوزی در این انتخابات شرکت کرده باشند و این بمنزله تغییر مشی سیاسی آنها از مبارزه انقلابی بسوی پارلمانتریزم و لگالیسم نباشد بسا آنکه چنانکه شواهد حکم میکند در این مورد خاص متأسفانه امکان دوم محتمل تر است .